

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem secundum Marcum, Sermo XLIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

vrit gloriam: propinqui propinquu si honorem debeant, computant seruitutem. *Et non fecit, inquit, ibi virtutes multas propter incredulitatē illorum.* Non fit ibi virtus vbi incredulitas non meretur. Et si mercedem cūm sanat, non exigit Christus: indignatur tamen dum pro honore sibi fertur iniuria, qui est super omnia Deus benedictus & gloriosus in sācula sāculorum, Amen.

De eisdem secundum Marcum,
Sermo X L I X.

Mattib. 6. **Psal. 88.** **Q**uotiens humana dominum sanctus Euangelista sustinuisse, aut egisse commemorat, totiens carnalium sensus tota velut fluctuum commotione conturbat: imbecilles namque mentes nesciunt dominici corporis audire, discernere & dispensare mysteria: sicut hodierna lectio monstrat, quæ dicit: *Egressus inde Iesus, abiit in patriam suam.* Egredietur vnde, quò ingreditur, qui nullo cōtinetur, nullo cōcluditur loco? ad quam patriam vadit, orbē qui fecit & possidet vniuersum? dicente Propheta: *Tui sunt cœli, & tua est terra: orbem terrarum, & plenitudinem eius tu fundasti.* Verùm non sibi per se, sed per te tibi egreditur & ingreditur Christus, donec te intromittat expulsum, exulem reuocet, reducat & reportet eieclum. *Abiit ergo Iesus in patriam suam.* Non vt suam sibi, sed vt tuam tibi quam Adam perdidérat, patriam redonaret. *Abiit in patriam suam.* Si natus, quomodo non homo? si homo, quomodo non ciuis? si ciuis, esse illi patriam quis miretur? Sed hic humanitatis modus, non diuinitatis ordo est quem fatetur: quia qui est, & qui erat ante sācula Deus noster, parens noster, nouissima voluit esse per sācula: vt quos potestate fecerat, pietate saluarer,

uaret, & compatiendo recipere, quos extorres arguendo fecerat & iubendo. Quicquid enim per hominem suscepimus legimus egisse, aut pertulisse Christum, non ad diuinitatis audiamus iniuriam, sed profecisse hominis ad gloriam. *Et sequebantur, inquit, illum discipuli eius.* Meritò discipuli Christum redeuntem suam sequuntur ad patriam: quos iam in superni ordinis albo descriptos cœlestis patriæ ciues, & municipes electio tanta, tantæ gratiæ perfecerat plenitudo: dicente Domino, Gaudete, quia nomina *Luc. 10.* vestra scripta sunt in cœlis. *Et facto sabbatho cœpit in synagoga docere, & multi audientes mirabantur in doctrinam eius, dicentes: Vnde huic hac omnia, & quæ est sapientia quæ data est illi? & virtutes tales quæ per manus eius efficiuntur?* Infelix Iudaicæ mentis, & detestanda nequitia ad discutiendum semper promptior, quam credendum: diuinis virtutibus non ad fidem, sed ad calumniam sollicitè commouetur, vel quia meruit audire sapientiam tantam: sed vnde sit malitiosa curiosa, vel querula, in bonis suspicax, ad noxia satis facilis, doctrinam despicit, quam miratur: quæ probat præcepta, conténit: ad Deū cūctatur, ad idola perprocliuis, indiuinis astuta, ligno, lapidibus tota resoluta, Prophetiæ rebellis, cōtraria veritati, auguriis, mendacisque perdita. Rogo, cui cautum, quod cœcus videt? cui sollicitum quod mortuus surgit? cui dubium quod loquitur mutus? certè quis nesciat esse Deum, cuius sola cūatur omnis debilitas iussione? Moyses signa fecerat multa. Elias maxima monstrauerat documenta virtutum, nec dissimilia opera fecerat Elisæus: cur nemo personam discutit? cur nemo status commouet quæstionē? cur nemo vnde esset, quive esset, vnde ista & per quæ facerent curiositate sic requisiuit ingratust? Sed indicatus hic solus, qui solus indicate nouit ne

L. 5 puniter:

paniret: improba seueritate discutitur, qui ut largi-
retur veniam, nil quæsivit: & cum solus innocens in-
uenerit omnes reos, ad iudicium pietatis immensa
fuscipere maluit, quam rogare sententiam: ut vitam
mortalibus olim perditam redderet, & repararet o-

1. Tim. 3. ciosos. Verè sicut dixit Apostolus, Magnum pietatis

est sacramentum, quod Christi nostri manifestatur
in carne. Extendit tamen adhuc curiositatem suam
carnalis ista æmulatio, cui semper est inimica cogi-
tatio: nec patitur Christum virtutibus, & sapientia
Deum credi, sed proximorum, parentum, fratrum,
affinium documento, hominem tantum afferit, ge-
fit, optat, intelligit, dicendo: *Nonne iste est fabri filius*

& Mariae? frater Iacobi & Ioseph, & Simonis & Inde?

Ioan. 11. *nonne & sorores eius hic nobiscum sunt?* Caiphas pro-
phano prophetat ore: Et cùm sacerdos esset, falsita-
tis suæ sensum vicit officio veritatis: sententiam non

Num. 23. suo, sed addicti probat imperio. Balaam maledico
G. 24. benedicit ore, & conductus ad nequitiam tota lo-
quitur mysteria veritatis: & sicut in spinis rosa, hoc
est, in frutice horrenti miri odoris flosculi germinantur:
ita sensus aliquotiens pessimorum ad bona
dinitatis impulsu aguntur inuiti, ut non sit meriti,
sed mysterij, quod loquuntur: quod tunc malitia Iu-
daicæ videamus euenisse, quæ in contumeliam domi-
nicæ generationis, cùm per artem Ioseph prosapia
Christi exaggerat veritatem, veri genitoris confite-
tur, & loquitur qualitatem, dicendo: *Iste est fabri
filius.* Bene personam tacuit, ut proderet ex arte ge-
nitorem, dicendo non Ioseph, sed fabri filius. Et
quis talis faber, qualis est iste, qui ex nihilo tantū, tale
fabricatus est mundum? & quis faber talis, qui totius
bonæ artis solus largitor existit? Dic ergo Iudæe fa-
bri filium, ut Dei filium fatearis inuitus dic Mariæ,

vt

ut verum hominem , sed virginis filium confitearis
 impulsus : dic fratres , ut tantam dignationem tui
 prædices & proferas creatoris. Et licet ipse genitri-
 cis sanctæ per hoc virtutes molaris abscondere : ta-
 men Euangelistæ veritas non Ioseph & Mariæ , sed
 Cleophae sororis eius filios , quos tu fratres appellas ,
 probat & asserit exiisse : usus enim temporis etiam
 præsentis germanorum & germanarum filios , fratres
 noscitur nuncupasse. Nunquam enim contra pietati-
 sis ordinem matrem dominus extero , hoc est Ioanni
 commendasset ex cruce , si alios ipsa præter illum filios
 suscepisset : sed virginis virginem tradit , ut inter tales
 cura sola sacramenti , sola societas religionis habere-
 tur : nec mundanæ sollicitudini discipulus tantus iste
 seruiret , sed prædicaturus virginitatis partum , domi
 haberet unde hoc dubitantibus approbareret : at Iaco-
 bus unius fœminæ & marris habere non potuit eu-
 ram : qui inter primordia , & in illo Iudaico tune furo-
 re Hierosolymitanam singulariter rexit Ecclesiam :
 bene addidit Dominus : *Non est Propheta sine honore , nisi in patria sua.* Ecce qualiter carnales sapiunt ciues :
 ecce qualiter mundani parentes sentiunt & honorant.
 Beatus qui cum patrem meruerit , habere Deum , præ-
 ter coelestem patriam nil requirit .

De paralytico , Sermo L.

*Divis Hieronymo ac Ioanni Chrysostomo
 falso ascriptus.*

Christum in humanis actibus diuina gessisse
 mysteria , & in rebus visibilibus inuisibilia
 exercuisse negotia , lectio hodierna monstrauit . *Af-* Mateb. 13.
cendit , inquit , in nauiculam , & transfractuit , & venit in
civitatem suam . Non ne ipse est qui fugatis fluctibus
maris